Der er mindst to bemærkelsesværdige ting i det omdelte forslag til kongres-udtalelse.

For det første, så er energiafsnittet - specielt kravene til koncessions-forhandlingerne med A.P. Møller - de er fantastisk generel formuleret, og for det andet, så står der ikke en linie i forslaget om det nordiske samarbejde.

Først koncessions-forhandlingerne, der er i gang, og de beslutninger, der træffes her på kongressen, vil altså være vores markeringer overfor energiministeren om hvordan forhandlingsmandatet skal være. Hvorfor så udtale sig så generelt i en kongresudtalelse ? Hvorfor ikke det mindste markere hvilke minimumskrav A.P. Møller må acceptere ? Vi må kræve mere end en statslig olierørledning. Vi må da i det mindste markere vores mening om en olieskat, om et direkte statsligt engagement i efterforskning og produktion, raffinering og distribution, vores mening om A.P. Møller's hidtige tempo i efterforskningen, samt hvorvidt de multinationale selskaber fortsat skal have lov til at købe olien, der kommer op fra Nordsøen.

Disse minimumskrav må energiudvalget her på kongressen nærmere formulere, men det kunne være rart, når Anker for ordet om lidt, at vi fik en antydning af, hvilke minimumskrav regeringen mener,

A.P. Møller bør opfylde, så kunne vi måske nå til et resultat her på kongressen. Og så synes jeg snart, vi skal være ærlige med hensyn til atom-kraften. Lad os sige det rent ud, at Danmark er for lille et land til et så centraliseret energisystem, som atom-kraften er, og lad os så flytte atom-kraftbevillingerne over til den forskning i de vedvarende energikilder, som er nødvendige for at udnytte dem.

Forslaget til kongres-udtalelse nævner ikke det nordiske samarbejde med en eneste linie, det må være en klar forglemmelse. Der er brug for, at udtrykke os markant om det nordiske samarbejde. Ellers vil rækken af fiaskoer fortsætte - tænk blot på den sidste - NORDSAT projektet. Netop på energiområdet må samarbejdet i Norden intensiveres. Vi må hurtigst muligt fra de nordiske socialdemokratiske organisationers side, skabe et pres sådan at samarbejdet kommer bedre

igang omkring energien. Norden har jo netop det det energipolitiske område varieret udbud af energikilder, som ved et samarbejde kan skaffe alle de nordiske lande en flerstrenget energipolitik. Norge har olien - Sverige og Finland har atomkraft og vedvarende energikilder, som findes f.eks. i Danmark, og Danmark kunne bidrage til denne fælles nordiske energipolitik med forskning i de mest kendte vedvarende

energikilder, som sol, vind og biogas samt med den teknologi og den produktion, der passer ind i dansk erhvervsliv.
Mindste kravene til A.P. Møller vedrørende eneretten til den danske olie må præciseres. Vi må være ærlige med hensyn til atom-kraften sådan at vi frigør økonomiske ressourcer mod og kraft til at skabe et energisamarbejde i Norden og til at udvikle de energikilder, vi selv har og som ikke er farlige, som vi ikke er bange for.